

DERYWACYJA (3) *sb f*

-c- (2), -t- (1).

e oraz pierwsze a jasne.

sg G derywacyj(j) (1). \diamond pl N derywacyj(e) (1). \diamond G derywacyj (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

jęz. Forma pochodna utworzona od podstawowej [*derivatio* – wywodzenie, wyciąganie, prowadzenie; *derivatio verborum* – wywodzenie a wyciąganie z gruntu słów *Mącz 357a*; *derivatio* – przywiedzenie *Calep*; pochodzenie; prowadzenie kogo, czego – *derivatio Cn*] (3) : tá regułą iest v mnie, ábym sie z áwŕŕze deriwátiiéy łłowá káždégo trzymał: to iest: mówiémy grufzká, nie grufká: ztądze dwie grufzce *JanNKar F4*; DERIWACIE. Przy tych Orthográphiách zdáło sie nie od rzeczy połóżyć kilká deriwáciy *JanNKar H3v*.

Synonimy: wyciąganie, wywodzenie.

AC